

محببت و اندر اجازت از مناسبت ذات بن حق و
بر دو وجه تواند بود یکی آنکه محبت مرآت و محبت مظهر است
یعنی عین ربی و مجرد را صیغ بود و کثر حکام مکان و مکان
و سایر سبب ترتیب زو اسنی اینان آنکه توسط
یعنی عین در نفس ذات او ما اثر نمواند کرد و طهارت
اصطلاح و اثر نمواند داد و تفاوت درجات مقربان
محبوب و نزدکان محذوب باعتبار تفاوت در کمال نقصان
ازین وجه تواند بود **دومی** دیدیم بر این که زین حرف
گشود چون او ذکر از خود باکی نبود بود آینه که
عکس خورشید وجود جاوید در و بصورت مینماید
و وجه دیگر از مناسبت که خط عین خود است از جهت
مرتبه نسبت یعنی باعتبار خلق با جلال الهی و محقق و
مانند و برین تفاوت میباشد که تفاوت جمعیت
هر کرات و نیزه جمعیتش بیشتر قدم او در استغناء این
بیشتر و در جمع بین بدین الوهانی من اینهاست بنده و مستوی

محبوب الحق و له الکمال المطلق و حقیقت مرآت الذب و
الاولیه معاً و حکامها و لوازمها جمیعاً بلکه او برین
جانب بین مرتبای الوجوب الامکان و مرآتیت واقع
بین عالمی القدم و الحدیثان از یکدیگر وی مظهر اسرار لا
هوت است و از دیگر روی مجمع احکام و آثارنا سونی
علا در هم لسان مرتبتش بدین ترانه مترجم که **ربانی**
بر اوج کمال صبح صادق ما جمیع کس کشف غایتی غم
سحر خلق از دل ما برون گشت مجموعه مجمع عجاوین عالم
لامعه و تالی محبت ذات است محبت حق سبحانه و تعالی
بوسیله اموری که اختصاص کلی و ارتباط تمام بان حضرت
داشتند باشد چون موفقت شهود او و قرب و وصول
بد و این نسبت بر تبت اگر چه متمثل است و معلولان که
در مرتبه اول و اول و قوفاع الحق سبحانه و تعالی
المرتبه و وفی مع مظهر منته و شتال بنه و بینها
مستوفی که شد زکاتها عاقبتین وی گفت بهمان شیئی مع مظهر منته

اینجا مراد از قوفاع مراد برین است
مع مظهر منته